

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 14T/75/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2325011034
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Štanglovičová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2025:2325011034.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudkyňou JUDr. Simonou Štanglovičovou, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaný pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Galante dňa 28. novembra 2025 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., narodený XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, adresa na doručovanie E. F. XXX, tohto času v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

sa uznáva za vinného, že:

od presne nezisteného obdobia približne od roku 2018 do presne nezistenej doby mesiaca december 2024, v tom čase ako druh poškodenej G. B. na adrese ich spoločného prechodného bydliska, v rodinnom dome v obci E. F. H. XXX, v prevažnej miere pod vplyvom alkoholických nápojov, opakovane a pravidelne slovne aj fyzicky napádal svoju družku G. B., takým spôsobom, že ju obviňoval z nevery, čoho následkom dochádzalo medzi nimi k hádkam, počas ktorých ju pravidelne aspoň raz za mesiac fyzicky napadol fackou otvorenou dlaňou na jej tvár, sácaním, drganím, čím jej minimálne dvakrát spôsobil zlomeniny kostí na malíčkoch oboch rúk, ktoré jedno zranenie si dala v tej dobe ošetriť a druhé nie, nedovoľoval jej slobodne a voľne sa pohybovať po obci Dolné Saliby bez sprievodu alebo bez vedomosti o tom, kam práve v tom čase ide a čo ide robiť, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej, následne od nezisteného dňa v mesiaci december roku 2024, po jej odsťahovaní sa z predmetného rodinného domu do obcou prideleného nájomného bytu na adrese E. F. H. XXX až do dňa 26.04.2025 ju na dennej báze aktívne po obci Dolné Saliby vyhľadával, keď bola doma, tak sledoval jej byt, denne jej písal SMS správy a vykonával telefonické hovory so žiarlivosťným obsahom, vyklopkával na okno jej bytu a neustále zisťoval kde a v koho spoločnosti sa nachádza, a preto minimálne štyrikrát počas tejto doby zavolala pomoc policajnej hliadky Obvodného oddelenia Policajného zboru Trstice, ktoré konanie vyvrcholilo, keď ju dňa 26.04.2025 v čase okolo 17.00 hod. v obci Dolné Saliby vyhľadal keď sa bicyklovala v časti Pered so svojimi maloletými deťmi a po tom čo sa s ním odmietla rozprávať, ju fyzicky napadol úderom do jej tela v dôsledku čoho spadla zo svojho bicykla na vedľa stojaci bicykel svojho syna a týmto konaním jej spôsobil ľahké poranenie lakťa na pravej ruke (pomliaždenie), ktoré si nechala jednorazovo ošetriť v Nemocnici s poliklinikou Galanta, pričom uvedeným konaním zároveň v poškodenej G. B. dlhodobo vyvolával strach a stres,

t e d a :

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie a obmedzuje jej bezpečnosť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l :

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 39 odsek 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 08.10.2025 obžalobu na obvineného A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“ v príslušnom gramatickom tvare) pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Súd vo veci nariadil a vykonal hlavné pojednávanie. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.11.2025 vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň jeho spáchanie oľutoval. Zmenu svojho postoja v konaní pred súdom odôvodnil tým, že mal dostatok času nad vecou rozmýšľať a po dôkladnom zvážení dospel k záveru, že skutok spáchal tak, ako je mu kladené za vinu a ľutuje ho, ktoré odôvodnenie súd považoval za dostatočné a vyhlásenie obžalovaného prijal.

Následne bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie k výroku o treste a ochrannom opatrení, a to výsluchom obžalovaného k jeho osobným a majetkovým pomerom a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný po zákonom poučení k osobným a majetkovým pomerom uviedol, že je slobodný, má dve deti, je zamestnaný u zamestnávateľa Aquamont s mesačným príjmom 720 eur, súdne trestaný nebol, alkohol nepožíva, drogy neužíva, automaty nehráva, spáchanie skutku opätovne v rámci výsluchu oľutoval.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č.I. 518 súd zistil, že obžalovaný v období od 08.05.2019 do 29.09.2025 spáchal jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu tým, že mal v júli 2018 prevziať od G. G. preddavok 120,- eur za stavebné práce, ktorú sumu nevrátil, čím jej spôsobil škodu vo výške 120,- eur, za čo bola obžalovanému uložená sankcia – pokarhanie.

Rozhodnutím Obvodného oddelenia Policajného zboru Trstice, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante zo dňa 03.06.2025, ČVS: ORPZ-GA-OPP7-2025/005183-002, právoplatným dňa 30.06.2025, č.I. 568 bolo vyhovené protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta zo dňa 26.05.2025 č. Pd 50/25/2202-2 a bloková pokuta nezaplatená na mieste č. A2200576825 zo dňa 02.02.2025 vo výške 30,- eur uložená za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch uložená obžalovanému bola zrušená ako nezákonná.

Rozhodnutím Obvodného oddelenia Policajného zboru Trstice, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante zo dňa 03.06.2025, ČVS: ORPZ-GA-OPP7-2025/005182-002, právoplatným dňa 30.06.2025, č.I. 570 bolo vyhovené protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta zo dňa 26.05.2025 č. Pd 50/25/2202-2 a bloková pokuta nezaplatená na mieste č. A2200583744 zo dňa 15.03.2025 vo výške 30,- eur uložená za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch uložená obžalovanému bola zrušená ako nezákonná.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č.I. 519 súd zistil, že obžalovaný v období od 08.05.2019 do 17.03.2025 spáchal tri priestupky, dňa 15.03.2025 spáchal

priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch tým, že poškodil optický kábel, preťal ho so sekerou, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur, č. pokutového bloku 2200583744, dňa 02.02.2025 spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch tým, že vyfackal bývalú priateľku, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur, č. pokutového bloku 2200576825, a tiež už vyššie uvedený priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorý spáchal tým, že mal v júli 2018 prevziať od G. G. preddavok 120,- eur za stavebné práce, ktorú sumu nevrátil, čím jej spôsobil škodu vo výške 120,- eur, za čo bola obžalovanému uložená sankcia – pokarhanie.

Zo správy o povesti obce Dolné Saliby zo dňa 17.07.2025 plynie, že obžalovaný pred komisiu verejného poriadku predvolaný nebol, avšak boli obdobia, keď sa na verejných priestranstvách správal agresívne.

Zo správy o povesti obce Tomášikovo zo dňa 11.07.2025 súd zistil, že obžalovaný sa v obci nezdržiava už 6 rokov, prechodne býva na adrese E. F. H. XXX, komisiou verejného poriadku jeho správanie nebolo prejednávané a nebolo mu uložené žiadne opatrenie.

Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody zo dňa 10.07.2025 súd zistil, že obžalovaný väzbu vykonáva od 07.05.2025m dňa 27.05.2025 bol umiestnený do oddielu so zmierneným režimom väzby, správa sa slušne, príkazy a pokyny plní a rešpektuje, konflikty nevyvoláva, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Z aktuálneho odpisu Registra trestov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Z aktuálneho výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný má evidované dva priestupky (zo dňa 08.05.2019 proti občianskemu spolunažívaniu – v júli 2018 mal prevziať od G. G. preddavok 120,- eur, ktorý nevrátil a dňa 17.02.2025 spáchal priestupok proti majetku – dňa 17.02.2025 v čase okolo 20:25 hod. v obci E. F. v bytovke č. XXXX mal pod vplyvom alkoholu rozbiť sklenenú výplň na pravej strane okna, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 150,- eur).

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému

výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané, musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Neprimerane prísne (ale samozrejme i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om, či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd u obžalovaného prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd skúmal pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. U obžalovaného súd vzhladol jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona, teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Súd posudzoval vyjadrenú ľútosť obžalovaného z hľadiska jej úprimnosti, či nešlo o čisto formálne a účelové konštatovanie a hodnotil ju na základe správania sa páchatel'a v období od spáchania skutku po rozhodovanie o ňom a taktiež aj na základe ďalších procesných prejavov obžalovaného, ako je záverečná reč a posledné slovo (porovnaj R 44/2017). Je pravda, že obžalovaný v prípravnom konaní spáchanie skutku popieral, avšak následne v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, po učinení vyhlásenia, že je vinný, zmenu svojho postoja dostatočne odôvodnil. Súd prihliadol na postoj obžalovaného k jeho trestnej činnosti, skutočnosť, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal, vyhlásil, že je vinný a skutok úprimne oľutoval. Súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal zo základnej trestnej sadzby podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, ktorá je 7 rokov až 15 rokov. S poukazom na § 34 ods. 6 Trestného zákona súd bol povinný obžalovanému uložiť len trest odňatia slobody, nakoľko horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona pre stíhaný trestný čin prevyšovala 8 rokov.

Nakoľko však obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, súd pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby a tak uložil obžalovanému trest odňatia vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil najmä kritický postoj obžalovaného k ním spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa priznal a oľutoval ju, prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, jeho doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, ako aj vyhlásenie o vine učinené na hlavnom pojednávaní, čím obžalovaný prispel k tomu, že v konaní pred súdom nebolo následne nevyhnutné vykonávať dokazovanie v plnom rozsahu, ako sa aj vzdal svojho práva resp. obmedzil svoje právo na podanie opravného prostriedku. Pri ukladaní trestu sebakritický postoj obžalovaného nebolo možné opomenúť, ktorá skutočnosť je dôvodom na to, že v prípade ukladania trestu stačí na takú osobu pôsobiť kratším, resp. miernejším trestom, nakoľko si uvedomuje nesprávnosť svojho konania, oproti osobe, ktorá spáchanie trestnej činnosti opakovane popiera a nie je schopná prijať zodpovednosť za svoje konanie. Súd už vzhľadom na uvedené pri posudzovaní výmery trestu odňatia slobody a pri posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu uložil obžalovanému mimoriadne znížený trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V tejto súvislosti sa tiež žiada dodať, že obžalovaný vyhlásením o vine neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd

poukazuje aj na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej pokiaľ v konaní pred okresným súdom obžalovaný využil právo urobiť vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe (§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a toto vyhlásenie súd prijal, stratil možnosť takéto vyhlásenie o vine odvolať a zároveň v tomto rozsahu, t.j. v rozsahu priznania viny, podať riadny opravný prostriedok (obdobne pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 143/2020 zo 07. júla 2020). Po prijatí vyhlásenia o vine súdom teda obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výmere uloženého trestu (R 44/2017).

Podľa názoru súdu nepodmienečný trest odňatia slobody na výmere 4 roky a 8 mesiacov rokov v sebe zohľadňuje na jednej strane priznanie sa obžalovaného k ním spáchanej trestnej činnosti, jej úprimné oľutovanie a realizované vyhlásenie o vine, no na strane druhej odráža aj závažnosť spáchanej trestnej činnosti a zavinenie vo forme priameho úmyslu. Takto uložený trest je podľa názoru súdu primeraný (proporcionálny) a spravodlivý a u obžalovaného splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdi jeho konanie.

Dôvody pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona súd nevzhladol, miernejší trest by atribúty sledované v ust. § 34 Trestného zákona nespĺňal, predovšetkým z pohľadu úmernosti k závažnosti spáchanej trestnej činnosti. Obžalovaný ani žiadne okolnosti, ktorými by boli naplnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu aj podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, neuviedol. Vzhľadom na okolnosti prípadu, najmä závažnosť stíhanej trestnej činnosti a jej rozsah ale ani vzhľadom na pomery páchatelia nepovažuje súd použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za neprimerane prísne. Na druhej strane však uloženie vyššieho trestu ako trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, by už súd za neprimerane prísne považoval, najmä s prihliadnutím na postoj obžalovaného k jeho trestnej činnosti, s tým súvisiace vyhlásenie o vine a teda na obžalovaným prejavenu relevantnú mieru sebareflexie. Neprimerane dlhý trest by podľa názoru súdu mohol demotivovať osobu obžalovaného od resocializácie a sťažiť jeho návrat do riadneho života.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Galanta), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.